

Heid Cat zondag 52 vr en antw 128/129

Jezus leert ons

1 God wil verhoren 2 God kan verhoren 3 God zal verhoren 4 God heeft verhoord.

Gemeente,

Beslagen vensters. Zo heet een boekje over bidden. Van ds H. Veldkamp. Beslagen vensters. Dat op de ramen van je huis, de ruiten van je auto allemaal damp/condens zit. Dat moet je niet hebben. Want met beslagen autoruiten raak je de koers kwijt en ga je van de weg af. Of je gaat steeds langzamer rijden tot je uiteindelijk stil komt te staan. Dat moet je hebben, je moet je autoruiten schoonvegen zodat je helder zicht hebt.

Nou kan ook je gebed beslagen vensters hebben. Zodat je geen uitzicht meer hebt. Het uitzicht op verhoring. Dat kan bijvoorbeeld door de gedachte: ik voel eigenlijk niks van God, ik merk er niks van dat Hij hoort. Volgens mij kan ik net zo goed niet bidden, het helpt er toch niet aan. Of door de gedachte: het is ook eigenlijk hopeloos. Als je naar de situatie kijkt, naar de omstandigheden dat je denkt: het is er zover vandaan en er is zoveel anders dan het zou moeten zijn, dit kan ook eigenlijk niet meer goedkomen. Of door de gedachte: ik ben zo onwaardig, ik ben zo slecht en ik blijf zo slecht en heb zo dikwijls God verdriet gedaan en weer in zonde gevallen, ik kan ook eigenlijk niet verwachten dat God mij hoort. Ik merk het niet, ik zie het niet, ik verdien het niet. Condens op je ruiten van je gebed. En dan gaat het zomaar mis. Je gebedsleven raakt de koers kwijt. Of het komt tot stilstand van lieverlee. En na verloop van tijd bid je nauwelijks meer of nauwelijks meer om dat waar je voorheen nog wel om bad. Beslagen ruiten, geen uitzicht op verhoring en het gebed valt stil.

Dan is het nodig dat die ruiten goed schoongeveegd worden. Zodat er weer uitzicht komt op verhoring. Zodat het gebed weer verder gaat en vaart en gloed en vurigheid krijgt. Dat gebeurt in zondag 52. De beslagen vensters van het gebedsleven worden schoongeveegd. Er komt weer uitzicht op verhoring. Want de Heere Jezus wil blijkbaar dat wij bidden met verwachting, en dat wij voortdurend bidden, blijven bidden.

1 God wil verhoren

En dat is heel wat. Bidden met open vensters. Open vensters van uitzicht. Want wij vragen wel ontzaglijk veel in het Onze Vader. We vragen nogal wat: Uw Naam worde geheiligd en dat ons leven daar ook toe dienen mag. Uw Koninkrijk kome, en dat ook in en door ons leven.

Uw wil geschiede, ook in ons leven heiliger en heiliger. Geef ons heden ons dagelijks brood zodat wij verwonderd, dankbaar en vertrouwend zullen zijn. Vergeef ons onze schulden, elke keer weer, alle keren. Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Ontruk ons aan de tentakels van de duivel, alle dagen door. Laat dat als een zeef zijn voor alles wat we bidden. Wat er niet door kan, HEERE, gooit U dat maar weg. Leg al je gebeden op de zeef van het Onze Vader. En dat alles vragen we niet 1 keer en dat is genoeg, nee, elke dag, elke keer op de dag, zoveel keren op de dag. Je krijgt wel eens het gevoel: zal de HEERE me niet aan zien komen? Voor de zoveelste keer, en weer om hetzelfde, en weer om zoveel. Zal de HEERE niet een keer het moe worden? Kan en zal ik er maar niet beter mee ophouden? Dat is zo'n beslagen venster.

Nee, zegt Jezus Zelf, nee. Bidt alles, blijf om al deze dingen bidden, want van God is het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid. Dat wil zeggen: wij bidden dit alles van U omdat Gij....

Wij bidden dus niet om dit alles omdat wij.... Omdat wij nog wel een lichtpuntje zien en een aanknopingspunt, omdat wij nog wel iets kunnen bedenken waardoor het zou kunnen, omdat wij toch nog wel iets hebben waarom God het zou behoren te doen, omdat bij ons nog wel iets is wat God kan bewegen om het te doen. Nee. Omdat wij.... Daar gaat een dikke streep door. Wij hebben geen waardigheden en rechten, wij hebben geen enkele hoedanigheid die het verdient. Dat is de doodsteek voor de Farizeeër die nog zoveel heeft en gelukkig niet is zoals die en die. Dat is geen bidden: bidden omdat wij nog wel een mogelijkheid zien en omdat wij wel wat vooruit zijn gegaan en het goed bedoelen. Dat is geen bidden.

Wij hoeven geen mogelijkheden of aanknopingspunten te zien. Dat neemt de Heere Jezus ons allemaal af. Maar Hij geeft er veel meer voor terug: daarom omdat Gij... Hoe komt het dat wij al die dingen zouden durven en mogen vragen? Omdat Gij! Als onze Koning de wil hebt om het ons te geven. Want HEERE, Gij zijt de Koning van Uw volk. En U wilt toch goed zorgen voor Uw volk. Dat ligt ook weer heel dicht tegen het Onze Vader aan. Als Vader heb je graag dat je kinderen er netjes en blij bijlopen. Stel je voor dat je kinderen ziet rondlopen die altijd vieze kleren aanhebben, die altijd intens verdrietig kijken. Dan denk je: nou, wat die kinderen voor vader en moeder hebben weet ik niet, maar er zien er niet gelukkig uit. En als vader wil je dat niet. Als vader wil je dat je kinderen er verzorgd en gelukkig uitzien. Als Vader wil God dat Zijn kinderen er gelukkig uitzien, als Koning wil Hij dat Zijn volk er gelukkig uit ziet. Hij stelt er een eer in om goed voor Zijn volk te zorgen. En dat zal ook zo zijn want indien Hij zelfs Zijn Eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij

ons dan met Hem niet alle dingen schenken? Als Hij Zijn Eigen Kind voor ons over heeft gehad, dan wil Hij toch alles wel geven. En waar Zijn Eigen Zoon Zijn leven voor gaf, daar wil Hij goed voor zorgen. Daar zal Hij goed voor zorgen. Zijn Zoon heeft mij opgehaald van de bodem van de oceaan van vloek en schuld. En Hij heeft mij gegeven aan Zijn Vader. Vader hier zijn zij. Met doorboorde handen gaf Hij hen aan Zijn Vader. Hij zal ons alles schenken. Dat is Hij aan Zijn Zoon verplicht.

Wij bidden dit alles want als Koning wilt U het ons geven. Het venster wordt schoongeveegd. Het lijkt er wel niet op, ik voel het niet zo misschien, maar toch: Hij is gewillig. Uitzicht op verhooring. Hij wil als onze Koning dit alles ons geven. Zeker weten.

2 God kan verhoren

En niet alleen dat, want van U is ook de kracht. Gij wilt niet alleen dit alles ons geven, Gij kunt het ook, want alle kracht is van U. Want van U is de kracht. Alle kracht dus. Dus niet: U hebt de meeste kracht, en andere machten hebben ook nog kracht, maar minder. U bent toch de sterkste. Nee, zo niet, maar het wil zeggen: Hij deelt alle krachten ook uit. Als iets of iemand anders krijgt heeft om wat te doen, heeft het die kracht van God gekregen. Alle kracht komt van God. En Hij bepaalt wie er kracht krijgt en hoeveel. Hij bepaalt hoeveel kracht de duivel krijgt en voor hoelang. Hij bepaalt hoeveel kracht mensen krijgen en hoelang. Hij bepaalt hoeveel kracht de natuur heeft, ook natuurrampen, en wanneer. Zo is Hij machtig. Hij beschikt over alle kracht. Dus niets is voor Hem onmogelijk.

Het plafond van ons bidden hoeft niet te liggen bij wat wij nog voor mogelijk houden. Bij waar wij nog kansen zien liggen. Arm gebed, beslagen venster, als je bid om dingen die jij nog mogelijk acht, die wij ons nog voor kunnen stellen en in kunnen denken. Dan bid je om zo weinig. Nee, het plafond ligt niet daar waar wij nog mogelijkheden voor zien, maar ligt daar waar God machtig toe is. Waar Hij macht toe heeft, Die alle macht heeft en over alle kracht beschikt. Die kracht kan nemen en kan geven wanneer en waar Hij wil. Alle dingen zijn mogelijk degene die gelooft. Het vertrouwen heeft maar één grens: in wat God beloofd heeft. Dat is tegelijk de grond: HEERE, U hebt het beloofd. En wat Hij beloofd heeft, kan Hij ook.

Kijk, dat veegt het beslagen venster schoon. Dat geeft uitzicht op verhooring. Dat is wel een oefening. Om dat in gedachten te houden. Weet u wat daarbij helpt? Enorm helpt? Gedenken hoe voor dezen ons de HEERE heeft gunst bewezen. Hoe de HEERE Zijn kracht getoond heeft. In de Bijbel. Lees de geschiedenissen en bewaar ze. De bekering

van Manasse, van Saulus. De verlossing van Israel uit Egypte, van Israel uit de ballingschap. HEERE, U hebt alle macht.

Voorbeelden uit de kerkgeschiedenis. Lees maar. Opwekkingen in Northampton ten tijde van Jonathan Edwards, in Dundee ten tijde van Mc Cheyne. Zendingsreizigers als William Carey, Hudson Taylor, James Fraser. HEERE, wat hebt U een macht. Waar stelt U mensen toe in staat. Wat zegent U hele dorpen en steden en landstreken.

Voorbeelden uit je eigen leven. heerlijk als die er zijn. Hoe Hij je tot bekering bracht. Hoe Hij je redde toen het moeilijk was. Hoe Hij je vasthield toen er zo getrokken werd. Toen en toen en toen. HEERE, wat hebt U een macht. En U blijft Dezelfde. Als U zovaak hebt gered en uit zoveel noden, dan kunt U het toch ook nu. Wat erg als ik dan nu zou denken dat het uitzichtloos is en dat er niets meer aan te doen is. Wat heerlijk als al de voorbeelden de condens mogen wegvegen. En uitzicht geven op verhoring.

Je kunt dan wel de vraag stellen: als er een God is, zo gewillig en zo machtig om alle goeds te geven. En het leven van je zelf en van de kerk is zo arm en schraal, hoe komt dat dan? Als een stuwmeer zo vol en royaal is, en de woestijn is toch droog en schraal, hoe komt dat? Dan is er wat met de pijpleiding, verbinding tussen stuwmeer en woestijn. Die ontbreekt of is smal of zit verstopt. Als God zo gewillig en rijk is, en je leven is zo schraal en arm, hoe zit het met de verbinding, de pijpleiding van het gebed? Ontbreekt die, te smal, verstopt? Hoe is ons gebedsleven?

3 God zal verhoren

Want van U is het Koninkrijk, en de kracht en de heerlijkheid. De heerlijkheid. Want als U als Koning ons wilt en als Almachtige kunt verhoren dan zal dat tot Uw eer en heerlijkheid zijn. Dan zult U geëerd worden. Daar doet God alles om. Kijk, als mens is dat de grootste zonde: als je iets doet tot je eigen eer. Om zelf goed gevonden te worden, applaus te krijgen, lof te krijgen. Dat is de zonde ten top. Ja, maar God is God. God is geen mens. God geeft alles. God heeft alles in Zichzelf. Hij mag alles doen om geëerd te worden. En dat doet Hij ook. Alles tot Zijn eer.

Daarom beveelt de HEERE ook: roep Mij aan. Ik wil verheerlijkt worden door jou, door u. Roep Mij aan.

Dat is wel heerlijk! Want die condens kan heel dicht zijn: dat ik het onwaardig ben. Niet verdiend heb. Dat de HEERE het recht heeft om mij terug te sturen. Om mij af te danken. Daar valt naar recht niets

tegenin te brengen. Mijn zonden hebben God zo getergd en maken we de toorn van God waardig. En als je zo vaak de fout in gaat en zo vaak weer zondigt en zovaak weer Hem op Zijn hart trapt en schade aanricht in Zijn rijk, dan kan Hij toch zeggen: we zetten er een punt achter. Jazeker. God zou geen onrecht doen. Maar...maar van U is de heerlijkheid. Het gaat om Uw eer o God. En als U verhoort en mijn gebeden vervult dan is dat tot Uw eer. Dan zal ik U eren en anderen zullen U erom eren.

Daarom bad Mozes: HEERE, gedenk Uw volk, om Uws Naams wil. Wat zullen de heidenen anders van Uw Naam zeggen? Daarom bad David: o HEERE, om Uws Naams wil vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot. Om Uws Naams wil. Dat veegt de condens weg. De condens dat ik het niet waard ben, en niet verdiend heb en waarom zou de HEERE naar mij luisteren? Om Zijns Naams wil. Omdat het tot Zijn eer is. Uitzicht! Opdat wij bidden en blijven bidden. Met uitzicht op verhoring.

Hoe kun je met zo'n God verloren gaan? Alleen omdat je het zelf wilt. Omdat je niet begeert behouden te worden. En je zult het eeuwig moeten horen: Gij hebt niet gewild. Dan zal Ik Mij verheerlijken in je verdoemenis, zal Ik Mijn rechtvaardigheid tonen in je rechtvaardige straf.

Tegelijk geeft dit ook de grootste zonde aan die je maar begaan kunt: als je datgene wat bedoeld is en gegeven wordt omdat God de heerlijkheid toekomt en de eer, gaat misbruiken om zelf mee gezien, geeerd en geprezen te worden. Dat je verhoring van het gebed in je eigen leven, je gezin, je gemeente gaat misbruiken om er zelf groot mee te worden, dat mensen jouw erop aankijken met bewondering. Je ontving op het gebed geloof, zekerheid, vrijmoedigheid. En je wilt er zelf om gezien worden. Je ontving op het gebed dat je kinderen, kleinkinderen in Gods wegen wandelen en geniet ervan als mensen jouw daarvoor waarderen. Je ontvangt op het gebed zegen in de gemeente, en je hebt maar wat graag dat anderen horen dat dat jouw gemeente is die gezegend word. Ik laat me voorstaan op wat God gaf opdat Zijn heilige Naam geprezen zou worden. En je geeft toe aan die wortel van eerzucht. Dat is de ergste zonde. Eer-rover van God zijn, noemden ze vroeger. O HEERE, vergeef, o HEERE bewaar me daarvoor.

4 God heeft verhoord

Bidden met uitzicht op verhoring, want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid. Amen. Nu even opletten. Hoe gaat dat bij u thuis aan tafel? Soms lijkt het wel of "Amen" een startschot is. Om te gaan eten. Amen, nou eet smakelijk jongens, schep eens even gauw op voor mij. Een startschot om te gaan eten. Of een startschot om van tafel

te vliegen. Amen, nou jongens opschieten, jij naar catechisatie, jij je huiswerk, jij de tafel afruimen, ik ga mijn werk afmaken. En voor je er erg in hebt functioneert "Amen" als startschot. Weet u wat al goed kan helpen? Je spreekt de regel af: na "Amen" is iedereen nog 5 seconden stil. Aan tafel, op club of catechisatie, op school: na "Amen" 5 seconden stilte.

Om eens even na te denken. Amen. Wat is dat eigenlijk? Dat wil maar niet zeggen: klaar. Klaar met bidden. Nee, amen betekent: het zal waar en zeker zijn. Het komt van een Hebreeuws woord dat betekent: vast zijn, zeker zijn, betrouwbaar zijn. En als je dat zegt na je gebed slaat dat op twee dingen.

Ten eerste spreek je daarmee uit: alles wat ik gevraagd heb, inderdaad, dat verlang ik. Dit begeer ik. Ik heb gezegd dat ik dit allemaal verlang en inderdaad, dat is zo. Ik stem er helemaal mee in, met wat Jezus mij leerde bidden. Daar moet je wel gelijk bij zeggen: helaas verlang ik het niet altijd even vurig. Zou mijn verlangen veel en veel sterker moeten zijn. Mij verlangen zou als een vuur moeten zijn dat oplaait, en hoog in de lucht zijn vlammen naar de hemel werpt. Vurig van verlangen. Maar in plaats van zo'n vuur is het soms een smeulend vuurtje, een vuurtje onder de as. Zowat uitgedoofd. Als je er goed in rakelt, als God het oppoort met Zijn Geest en Woord dan laait het wel weer op, maar anders is het bedroevend hoe weinig ervan brandt.

En toch is dat nog wat anders dan dat ik het niet ken. Dat ik helemaal ten diepste niet meen wat ik bid. Is het u trouwens opgevallen dat antwoord 129 weer persoonlijk is? Tot nu toe was het steeds wij en ons, vanaf zondag 45. Hier ineens, antw 129 weer: ik. Het is dus ook een kritische spiegel: meen ik wat ik bid? Of praat ik alleen maar na. Uw Naam worde geheiligd, maar mijn naam staat centraal. Uw rijk kome, maar wat kan mij dat schelen? Uw wil geschiede, maar ik wil mijn wil doorzetten. Dagelijks brood, vergeving van schulden en verlossing van de boze: ik kan er niet mee zitten. Ten diepste bid ik net als Augustinus: Heere, het is allemaal best, maar vandaag hoeft het nog niet. Gaat dan Amen niet schroeien op je lippen? Ik zeg dat ik ermee instem, maar het is onoprecht, het is leugen. Ik val totaal door de mand. Want ik bid niet, ik praat na. Ik zoek mijn eigen ondergang. Ik ben geen knecht, geen soldaat, geen kind, ik ben vreemde, vijand.

Nog roept Jezus zulken. Roept Hij vijanden die niet willen. Beveelt Hij: roep Mij aan.

Het tweede wat ik met amen uitspreek is: de verhoring zal vast en zeker zijn. Vast en zeker weten: God verhoort mijn gebed. Want dat is veel zekerder dan dat ik dat verlang. Kijk, ik kan wel eens denken als ik

bid om vergeving, vernieuwing, ik wil wel, ik verlang er zo naar, ik wil zo graag bekeerd worden en heilig leven. Als God nou ook maar wilde. Als God nou ook maar er zo over dacht. En hoe kan ik God zover krijgen dat Hij het ook wil?

Maar nee, zegt antwoord 129. Zo ligt het niet en nooit. God verhoort veel meer graag dan dat ik graag bid. God verhoort veel liever dan dat ik bid. God is veel meer bereid te geven dan ik ben om te vragen en te ontvangen. Als je vurig verlangt in je gebed, weet dan: God verlangt nog vuriger dan jij. En als je zo weinig verlangt in je gebed, weet dan: gelukkig is Gods verlangen veel groter dan het jouwe. Amen: zeker weten, mijn gebed is verhoord. Nee, er staat niet: zeker weten, mijn gebed zal verhoord worden. Nee, is verhoord. In de hemel is het verhoord. Aangenomen. Ingewilligd. Kijk, dat ik dat ga merken, dat kan nog even duren, dat kan soms lang, soms heel lang duren, voordat ik het merk, maar de verhoring zelf is al gebeurd. Als je iets online besteld uit het aanbod dan wordt het direct genoteerd en verstuurd. Het kan nog even duren voor het bezorgd wordt. Maar je vertrouwt: het is in behandeling genomen. Als je iets smeekt uit de lijst van Gods beloften, mag je weten: het is al in behandeling genomen. De verhoring is om zo te zeggen al verzonden, is al onderweg, maar dat kan tijd in beslag nemen. Wanneer en hoe ik het merk weet ik niet, maar dat het is verhoord, is zeker.

Nou, als daar allemaal over nadenkt, zijn die 5 seconden eigenlijk nog veel tekort. Of niet?

Ja, ik besef wel heel sterk aan het einde van het Onze Vader, aan het einde van dit laatste stukje, dat ik er nooit bovenuit kom: Heere, leer ons bidden. Zo zuiver van inhoud, zo vertrouwend als dit slot. Ik heb zo'n behoefte aan het Evangelie van de Voorbidder. Want mijn gebed, het is soms zo lauw en dat verlangen zo zwak. Branden is vaak maar smeulen. En mijn vertrouwen is zo wankel, zo klein, zo zwak. Als Jezus toch niet langskwam als Voorbidder: zal Ik je gebeden meenemen? Dan zal Ik ze verzoenen, en zuiveren en zo voor de Vader brengen. Ja, dat is nodig. Ja, dat is Evangelie voor mij, dat de zuiverheid van mijn gebed en de vastheid van mijn vertrouwen niet de grond zijn, maar dat Jezus' Voorbidding de grond is. Omdat Hij voor mij bid, daarom is het goed, daarom zal het goed zijn. Omdat Hij mij leert bidden en mijn gebeden meeneemt en verzoent en zuivert.

Daarom zal ik eens zingen: het Koninkrijk en de kracht en de lof en de eer en de heerlijkheid zij onze God in alle eeuwigheid.

Amen